

Warszawa, dnia 12 czerwca 2019 r.

RZĄDOWE CENTRUM LEGISLACJI
DEPARTAMENT PRAWNY I POSTĘPOWAŃ PRZED
TRYBUNAŁEM KONSTYTUCYJNYM

RCL.DPPTK.590.11/2019

Informacja o wyroku Trybunału Konstytucyjnego

z dnia 25 marca 2019 r.

sygn. akt K 12/18¹⁾

I. Problem prawny.

Postępowanie zostało zainicjowane wnioskami Krajowej Rady Sądownictwa oraz grupy senatorów. Ze względu na zbliżoną treść, wnioski zostały połączone do wspólnego rozpoznania. Zakresem zaskarżenia objęte zostały przepisy ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 84, z późn. zm.) regulujące procedurę odwoławczą od uchwał KRS w sprawach indywidualnych. Zgodnie z zaskarżonym art. 44 ust. 1a ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa, w sprawach indywidualnych dotyczących powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego, od uchwały przysługiwało odwołanie do Naczelnego Sądu Administracyjnego. Wątpliwości konstytucyjne wiązały się z dopuszczalnością uznania odwołań od uchwał KRS za materię należącą do właściwości rzeczowej sądów administracyjnych. W uzasadnieniu wyroku Trybunał Konstytucyjny wskazał, że Krajowa Rada Sądownictwa nie jest organem administracji państwowej, mimo że jej poszczególne kompetencje są związane z wykonywaniem administracji sądowej, a niektóre formy postępowania Krajowej Rady Sądownictwa mogą upodabniać się do postępowania administracyjnego. Krajowa Rada Sądownictwa nie podlega zatem przepisom ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, a postępowanie poprzedzające podjęcie przez nią uchwały w sprawie indywidualnej nie może być zaliczane do postępowania administracyjnego.

¹⁾ sentencja ogłoszona w dniu 1 kwietnia 2019 r. w Dz. U. pod poz. 609.

II. Wzorzec kontroli.

Art. 184 Konstytucji (kontrola Naczelnego Sądu Administracyjnego nad działalnością administracji publicznej).

III. Treść orzeczenia.

Art. 44 ust. 1a ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa w punkcie 1 jest niezgodny z art. 184 Konstytucji.

IV. Wskazówki dla prawodawcy.

W uzasadnieniu wyroku Trybunał Konstytucyjny, powołując się na swoje wcześniejsze orzecznictwo, wskazał kryteria, którymi powinien się kierować ustawodawca przekazując sprawę do rozpoznania sądom administracyjnym. Na tej podstawie, Trybunał ocenił, że przekazanie spraw objętych zakresem zaskarżenia do rozpoznania Naczelnemu Sądowi Administracyjnemu nie było uzasadnione, ponieważ ani procedura, w której są one rozpatrywane, ani charakterystyka ustrojowa NSA nie uzasadnia jego kompetencji do rozpatrywania spraw dotyczących uchwał KRS.

Jak podniósł w uzasadnieniu wyroku Trybunał Konstytucyjny art. 44 ust. 1a ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa przestaje być częścią obowiązującego porządku prawnego. Toteż do kompetencji organów stosujących przepisy ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa należy w ocenie Trybunału przywrócenie stanu zgodności z Konstytucją tych sytuacji, które zostały ukształtowane na mocy przepisu usuniętego z systemu prawnego w związku ze stwierdzeniem jego niekonstytucyjności w niniejszym wyroku. Trybunał Konstytucyjny wskazał, że uchylenie art. 44 ust. 1a ww. ustawy w związku z zasadą najwyższej mocy prawnej Konstytucji (art. 8 ust. 1 Konstytucji) skutkuje koniecznością zakończenia wszelkich postępowań sądowych toczonych na podstawie nieobowiązującego przepisu.

Piotr Ołdak
Wicedyrektor
Departamentu Prawnego i Postępowań przed
Trybunałem Konstytucyjnym
w Rządowym Centrum Legislacji

/-podpisano bezpiecznym podpisem elektronicznym
weryfikowanym przy pomocy ważnego
kwalifikowanego certyfikatu/